

Svend Aage Jensby (V):

Når nu statsministeren sådan vægrer sig ved at besvare de spørgsmål, som f.eks. hr. Thulesen Dahl stiller, så vil jeg stille det ganske enkle spørgsmål: Er statsministeren villig til at lade medlemmer af Det Udenrigspolitiske Nævn, eventuelt én fra hvert parti, gennemgå Statsministeriets akt vedrørende sagen mod Østrig?

Jens Rohde (V):

Jeg noterer mig bare, at statsministeren igen begynder at tale om, at det europæiske samarbejde handler om andet end flæskepriser, det handler også om værdier, og alligevel fastholder man, at der ikke er tale om en EU-aktion. Og jeg håber også, at statsministeren vil bekræfte her, at der ikke er tale om en EU-aktion, for så har man jo faktisk brudt Traktaten.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til det sidste spørgsmål kan jeg bekræfte: Det er 14 lande. Men det synes jeg ikke man skal gøre til et meget stort nummer.

Jeg synes, man skal lægge vægt på, at det er 14 europæiske lande, som har fundet sammen om at sige fra, som har signaleret klart og utvetydigt, at vi skal huske vores historie, at vi skal respektere vores grundlæggende menneskerettigheder, at ord i virkeligheden kan bruges til to ting: De kan bruges til at skabe venskaber, og de kan bruges til at skabe fjendskaber. Og derfor er ord ikke ligegyldige, Og derfor er det ikke ligegyldigt, at der er medlemmer af Jörg Haiders parti, som kan citeres for at have kaldt de nazistiske udryddelseslejre for arbejdslejre. Det er ikke ligegyldigt. Det må man tage afstand fra, og det er det, vi gør her. Og det er det, sagen handler om.

Man skal også huske en anden ting, og det er jo, at det værdigrundlag, vi her taler om, er fuldstændig afgørende at fastholde også i forbindelse med EU's udvidelse.

Jeg har blot med disse supplerende bemærkninger til det første svar villet understrege, hvad det er, sagen handler om, og jeg har til det spørgsmål ikke mere at tilføje.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det er en utrolig gang udenomssnak. Altså hvis der er nogen, der benytter ord til at skabe fjendskaber, så er det statsministeren. Det spørgsmål, jeg har stillet, har intet at gøre med en Jörg Haider eller et Frihedsparti i Østrig. Det spørgsmål, jeg har stillet, er et spørgsmål om,

om centrale aktører i den her sag har været vidende om, at man onsdag den 9. februar, da man udseender en pressemeddelelse kl. 10.46, vildleder befolkningen og ved, at man vildleder befolkningen, offentligheden generelt, og Folketinget. Og hvis man gør det, er statsministeren så ikke enig med mig i, at så er det en ganske alvorlig sag, uanset hvad sagen så i øvrigt drejer sig om?

Kan statsministeren ikke bare give det svar eller det tilsagn, at statsministeren er enig med Dansk Folkeparti i, at så er det en ganske alvorlig sag, hvis man har vildledt Folketinget? Og det er det, der er sket i den her sag, og det er det, det handler om; overhovedet ikke al den udenomssnak, som statsministeren kommer med, og som i øvrigt er en gentagelse af et svar, jeg synes vi har hørt til hudløshed her i Folketingets spørgetid.

Svend Aage Jensby (V):

Jeg stillede et spørgsmål før. Nu gentager jeg det: Vil statsministeren give medlemmer af Det Udenrigspolitiske Nævn, eventuelt alene én fra hvert parti, lejlighed til at gennemgå samtlige akter i Statsministeriet vedrørende Østrig-aktionen? Jeg kan jo opgive et af journalnumrene.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1557

13) Til statsministeren af:

Kristian Thulesen Dahl (DF):

»Hvilke konsekvenser har den ifølge statsministeren manglende orientering af statsministeren vedrørende telefaxen fra Portugal givet anledning til, og vil statsministeren foretage yderligere konsekvenser?«

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hvis statsministeren ikke begynder at forholde sig til de meget direkte spørgsmål, der er anvist her, så skal statsministeren altså få lov til at forsøge sig igen ved senere lejligheder.

Det, der er sagen, er, at når vi tidligere har stillet spørgsmål, så har det været for ukonkret, for dårligt formuleret, det skulle have været mere præcist, så statsministeren havde mulighed for at forberede sig. Det er det, vi så forsøger her i dag. Når vi gør det, så vælger statsministeren tavshed. Tavshed eller i de svar, der